

2. Гудзь Т.П. Система раннього виявлення та подолання фінансової кризи підприємств: монографія / Т.П. Гудзь – Полтава: РВЦ ПУСКУ, 2007. – 166 с.
3. Загреба М.М. Підхід до формування системи показників діагностики кризового фінансового стану підприємства / М.М. Загреба // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету.
4. Івашук Н. Л. Економіко-математичне моделювання динаміки фінансових показників діяльності підприємств: дис. канд. екон. наук: 08.03.02 / Н.Л. Івашук – Л., 1998. – 142 арк.
5. Кизим М.О. Оцінка і діагностика фінансової стійкості підприємства: Монографія / М.О. Кизим, В.А. Забродський, В.А. Зінченко, Ю.С. Копчак – Х.: «ІНЖЕК», 2003. – 144 с.

Збаржевецька Л.Д., к.е.н., доц., Соболев О.С., студ. гр. ОА-15М
Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград, Україна

ПРОБЛЕМИ НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Агропромисловий комплекс України – потужний сектор вітчизняної економіки, який забезпечує населення харчовими продуктами, промисловість – сировиною. Його частка у виробленому національному продукті становить майже 12%, а у загальному обсязі вітчизняного експорту – близько 14%.

Нині, в період світової економічної кризи, АПК при створенні необхідних умов для його розвитку спроможний стати одним з потужних секторів, який зможе вивести вітчизняну економіку з глибокої депресії на шлях стабільного функціонування. Однак, незважаючи на позитивні тенденції, таких умов поки що не створено, а АПК далеко не повністю задовольняє потреби суспільства в своїй продукції.

Загальновідомо, що 1 грн. вартості продукції, виробленої у сільському господарстві, забезпечує необхідні умови для виробництва продукції і надання послуг у суміжних галузях економіки на суму більше ніж на 10 грн. Тому, успішний розвиток галузей вітчизняного АПК буде не тільки важливим чинником подолання негативних наслідків економічної та фінансової кризи, а й слугуватиме розвитку вітчизняної економіки в цілому. При цьому слід зауважити, що рівень розвитку агропромислового комплексу країни значною мірою залежить від стану його наукового забезпечення.

Можливості наукового забезпечення аграрною наукою розвитку галузей АПК обмежуються низьким рівнем фінансування наукових досліджень. Нині в Україні фінансування аграрної науки здійснюється практично в обсягах, які покривають лише соціальні і частково комунальні витрати. Решту комунальних виплат наукові установи вимушені покривати за рахунок коштів, зароблених у результаті інноваційної діяльності. У зв'язку з цим зменшуються можливості відновлення матеріально-технічної бази наукових установ.

Сучасна вітчизняна аграрна наука, функціонуючи в ринкових умовах, вимушена використовувати в основному обладнання і прилади, придбані двадцять-тридцять років тому.

Вирішення проблеми збільшення обсягів виробництва конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції потребує наукового обґрунтування розв'язання питань удосконалення структури сільськогосподарського виробництва, механізмів економічних взаємовідносин, зокрема між виробниками сільськогосподарської сировини та переробною галуззю, створення біологічних і фізичних об'єктів сільськогосподарського призначення, які матимуть кращі показники. Вирішенню зазначених питань сприятиме розроблення необхідних технологічних рішень і відповідної документації.

Окрім того, є необхідність розв'язати інші важливі галузеві проблеми, які в перспективі впливатимуть на ефективність розвитку АПК в цілому, а саме: формування науково обґрунтованих прогнозів щодо можливих наслідків змін клімату і процесів опустелення, деградації земель сільськогосподарського призначення, використання

водних ресурсів, генетично модифікованих організмів (ГМО), їх впливу на безпеку розвитку сільськогосподарських культур і бур'янів, комах, а також впливу вироблених з використанням ГМО кормів на здоров'я тварин і безпечність споживання продукції тваринництва для людей. Пріоритетним стає завдання ширшого використання в АПК біоенергетичних поновлюваних ресурсів.

Не менш актуальними залишаються проблеми створення техніки нового покоління і розроблення новітніх технологічних процесів виробництва сільськогосподарської продукції з використанням нанотехнологій.

Потребує невідкладного вирішення проблема охорони, відтворення і підвищення родючості ґрунтів, відновлення меліорації земель, екологічно безпечного та збалансованого розвитку сільськогосподарських територій тощо.

Необхідно відмітити, що в агропромисловому виробництві провідних країн світу відбулися кардинальні зміни в технологіях та виробничих відносинах. Наприклад, у США і ЄС значні інвестиції в сільськогосподарське машинобудування та оснащення машинно-тракторного парку технічними засобами нового покоління дали можливість перейти на досконаліші технології виробництва продукції, дозволили зменшити питомі витрати енергії на виробництво сільськогосподарської продукції. Зазначені чинники сприяли збільшенню обсягів виробництва харчових продуктів.

Успішне вирішення зазначених проблеми можливе за умови розвитку АПК на інноваційній основі, що передбачає: ефективне наукове забезпечення розвитку галузей агропромислового виробництва, здійснення необхідного державного протекціонізму та залучення значних інвестицій приватного капіталу. Необхідно відмітити, що на сучасному етапі зростає комерційна цінність комплексних наукових розробок, результати впровадження яких є більш прогнозованими і ефективнішими, ніж використання галузевих інновацій.

Отже, подальший розвиток вітчизняної аграрної науки потребує державного вирішення питань щодо:

- фінансового забезпечення оновлення матеріально-технічної бази;
- приведення рівня заробітної плати науковців з урахуванням їх кваліфікації до рівня оплати праці зарубіжних колег;
- закріплення в наукових установах перспективної молоді шляхом створення їм сприятливих побутових умов, зокрема, забезпечення житлом;
- фінансового забезпечення стажування науковців у провідних наукових центрах.

Таким чином, будуть нарощуватися обсяги виробництва сільськогосподарської продукції та її експортної складової, підвищиться якість харчових продуктів, а їх показники будуть доведені до міжнародних стандартів, збільшиться кількість робочих місць та поліпшаться умови праці, прискориться соціальний розвиток села, а також зменшиться негативний вплив агропромислового виробництва на довкілля. Впровадження у виробництво нових наукових розробок сприятиме підвищенню життєвого рівня населення.

Зоря К.В., студ. 3 курсу

Науковий керівник: д.е.н., проф. Паска С.Р.

Черкаський національний університет імені Б. Хмельницького, м. Черкаси, Україна

ПРОЦЕСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ РЕСТОРАННИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

В умовах ринкового господарювання і конкурентної боротьби заклади ресторанного господарства (ЗРГ) можуть досягти успіху за умов ефективного менеджменту. Одним